

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fidvcia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 6. Ex differentia in Deum, fames fit malesuada.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

ergò murmurare aduersus Deum, ne murmurantes, sicut Patres nostri in deserto, à serpentibus pereatis. Quod si expectaueritis Dominum, quando voluerit, dabit bona timentibus se. Quo dicto siluerunt paululum à murmuratione sua: erant tamē in mœrore positi. Huc vsque Frontonius, apud dictum authorem.

§. VI.

Ex diffidentia in Deum famcs fit male-suada.

Nondum tamen hic finis historiæ: sed interponendum est aliquid prius, quàm illam totam percenseam. Cur enim in mœrore positi isti, Abbas autem, plenus spe & fiducia, in gaudio fuit? Nimirum illi Deum quidem crediderunt vbique præsentem, sed de Dei Bonitate non satis bene senserunt, sed fiducia Dei caruerunt; Abbas autem, cum sciret tam bonum Mundi Governatorem, tam potentem Conseruatorem, tam pium patrem filijs suis vbique adesse, persuasissimum habuit, immò, vt certum fidei articulum tenuit, neminem sibi, absque eius voluntate, nocere, nihil necessariarum rerū deesse posse. Nam qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur. Et si, eo volente, cibus aliquando deficit, non in solo pane vi-

Psal. 90.

I.

Matth. 4.

ne vi-

Iudouicus
 in Appē-
 dice Mo-
 nialis spi-
 rit.

ne viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Sic S. Catharina Senensis, alioquando à die cinerum, usq; ad Ascensionem Domini, sine cibo, perduravit, sola Eucharistia communionē contenta. Quod & in Nicolao, apud Heluetios, per multos annos, videre fuit. Potest etiam fieri, vt Deus aliquos fame sinat extremè affligi. Quod si fiat, utiq; de manu id Domini est accipiendum, qui potestatem habet vitæ necisque nostræ. Frontonius sciebat Bonitatem diuinam esse tantam, vt de ea nulli sit diffidendum. Quod vti-
 tinam scirent omnes; non tam multi malis se artibus alerent, non furtis digitos, non rapinis manus contaminarent; non fraudibus, non mendacijs, non periurijs pecuniam facerent; non se turpi quæstu alerent; non venderent pudicitiam, non interuerterent testamenta; non spoliarent in siluis & crumena, & vita viatores; non traderent Iudæis, conuulnerandam, non ipsi cacodæmoni porrigerent contumelijs fædandâ SS. Eucharistiam: non tantopere laborarent, in impetrandis schedulis & facultate carnis vescendi, tempore quadragesimæ; quippe alimentum à Deo sperarent, putarētq; cum tribus illis sanctis pueris, ipsa se absti-
 nent

nentia fore fortiores pinguiorésque. Nouit ille dare necessaria, nouit vires confirmare suorum: qui diuitibus, & cuticulæ caussa, nimis sollicitis, delicatèque ventrè implentibus, longè plures morbos immittit. Semper enim laborant catarrhis; semper de capite, aut dente queruntur; semper cordolium, calculum, stomachi cruditates, podagras & chiragras accusant, cum seipfos accusare deberent; sua sibi intemperantia talia accersentes; semper poscunt sumuntque medicinas; vt multi plus accipiant à pharmacopola, quam è culina. Hæc iusto Dei Iudicio, vtrisque contingunt; vt & appareat, *non in solo pane viuere hominem, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei*, dum mucido pane victitantes valetudine sunt meliore, & prudentia carnis, velut Tantalus in vndis, ipsa abundantia sua puniatur.

§. VII.

Angelus diuitem admonet, vt seruis Dei fame laborantibus succurrat.

Vt ergo homines in exemplo doceret diffidentésque fratres emendaret, & pariter Frontonij fidē etiam in nos diffunderet Numen, illo ipso tempore, quo de victu nimium quantum solliciti erant, Angelum de cœlo mi-